

Sygnatura akt: V GC 1773/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 05.04. 2018r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Jan Matecki

Protokolant: Agnieszka Tomasik

po rozpoznaniu w dniu 05.04.2018r. w Kaliszu

na rozprawie sprawy

z powództwa P. S. (1)

przeciwko (...) S.A z/s w Ł.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A z/s w Ł. na rzecz powoda P. S. (1) kwotę 7304,75 zł (słownie: siedem tysięcy trzysta cztery złote i siedemdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od 25.04.2013r. do dnia zapłaty.
2. W pozostałym zakresie powództwo oddala
3. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6480,00zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

SSR Jan Matecki

Sygn.akt V GC 1773/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 02.02.2016r. pełnomocnik powoda P. S. (2) wystąpił o zapłatę wobec pozwanego (...) S.A. kwoty 7320,12zł wraz z ustawowymi odsetkami od 25.04.2013r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wniesionego pozwu powód wskazał, iż nabył wierzytelność od zbywcy wierzytelności B. C. (1), której przysługiwała kwota dochodzona pozwem z tytułu odszkodowania za uszkodzony w wyniku wypadku samochodowego samochód. Sprawca wypadku ubezpieczony był u pozwanego i pozwany z tytułu odpowiedzialności OC zobowiązany jest do naprawienia szkody powodowi poprzez zapłatę dochodzonej pozwem należności. Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym 27.06.2016r. Sąd zasądził dochodzoną pozwem należność wraz z odsetkami i kosztami postępowania. Od wydanego nakazu zapłaty sprzeciw wniósł pozwany wnosząc o oddalenie pozwu w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany podniósł, iż roszczenia powód nie uzasadnił ani co do zasady ani co do wysokości. Stwierdził, iż wypłata odszkodowania w żadnej przez powoda wysokości doprowadzi do wzrostu wartości samochodu, ponadto podniósł, iż załączona umowa cesji wierzytelności nie jest skuteczna, ponieważ obejmuje swoim zakresem wierzytelność jedynie wobec ubezpieczyciela, a nie wobec sprawcy szkody, przez co jest sprzeczna z prawem, bowiem odpowiedzialność ubezpieczyciela jest odpowiedzialnością akcesoryjną, a wobec powyższego przeniesienie wierzytelności powinno być łączne do ubezpieczonego i ubezpieczyciela.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22.03.2013r. na parkingu obok centrum handlowego (...) (...)” w K. doszło do kolizji drogowej. Wyjeżdżający z parkingu samochodem dostawczym R. (...) R. Ś. uszkodził stojący na parkingu samochód osobowy marki M. (...) nr rej. (...) należący do B. C. (1) . Sprawca szkody przyznał się do spowodowania kolizji i napisał stosowne oświadczenie. Poszkodowana zgłosiła szkodę do ubezpieczyciela sprawcy szkody - (...) SA , który dokonał likwidacji szkody i określił koszt przewrócenia pojazdu do stanu sprzed kolizji na kwotę 2422,16zł- dowód kosztorys U. k.18-24akt , kalkulacja naprawy k. 29-36 akt, opinia biegłego sądowego K. S. k. 110-125 akt. Koszt naprawy samochodu uszkodzonego przy zastosowaniu cen części oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu oraz średnich stawek roboczogodziny tj. stawek obowiązujących w warsztatach dysponujących zapleczem umożliwiającym kompleksową naprawę aut powypadkowych w rejonie zamieszkania poszkodowanego wynosi 9726,91zł brutto – opinia k.115akt. Pozwany wypłacił poszkodowanej kwotę 2422,16zł- okoliczność bezsporna nie kwestionowana przez żadną ze stron. Wobec odmowy wypłaty kwoty ponad kwotę 2422,16zł poszkodowana B. C. (1) sprzedała przysługująca jej wierzytelność powodowi – umowa wierzytelności k.16-17akt. Powód zlecił rzeczoznawcy samochodowemu inż. T. Ż. sporządzenie kosztorysu naprawy uszkodzeń samochodu. Biegły w swojej opinii wyliczył koszty naprawy na kwotę 9742,28zł – opinia prywatna k.25-36akt. Powód wezwał pozwanego pismem z dnia 19.11.2015r. do zapłaty różnicy pomiędzy kwota wypłaconą B. C. (1), a kosztami naprawy samochodu określonych kosztorysem rzeczoznawcy inż. Z. w kwocie 7320,12zł- dowód k.37akt, 41 akt . Pozwany nie dokonał wpłaty , wobec powyższego powód skierował sprawę do Sądu .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone przez stronę dokumenty oraz sporządzoną na wniosek powoda opinię biegłego sądowego z dziedziny ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków drogowych, wyceny wartości samochodów oraz kosztów i jakości napraw pojazdów uszkodzonych mgr inż. . K. S.. Sąd uznał za wiarygodną i nie budzącą zastrzeżeń sporządzoną na podstawie postanowienia Sądu opinię biegłego inż. S.. Opinia ta sporządzona przez doświadczonego, posiadającego wieloletnie doświadczenie biegłego nie budzi żadnych zastrzeżeń merytorycznych. Opinia sporządzona została w oparciu o analizę akt szkody sporządzonej przez ubezpieczyciela i zastosowanie cen części oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu oraz średnich stawek roboczogodziny tj. stawek obowiązujących w warsztatach dysponujących zapleczem umożliwiającym kompleksową naprawę aut powypadkowych, która w rejonie zamieszkania poszkodowanego wynosi 100zł. Ustalony koszt naprawy opinią biegłego sądowego zbliżony jest z kwotą kosztów naprawy określoną prywatną opinią sporządzoną przez rzeczoznawcę samochodowego inż. T. Ż. k.29 akt, który określił koszt naprawy na kwotę 9742,28zł brutto. Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego zawartym w sprzeciwie od nakazu zapłaty , iż wypłata kwoty której domaga się powód doprowadzi do wzrostu wartości samochodu. W ocenie Sądu naprawa samochodu przy zastosowaniu części oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu oraz średnich stawek roboczogodzin obowiązujących w warsztatach dysponujących zapleczem umożliwiającym kompleksową naprawę aut powypadkowych nie spowoduje wzrostu wartości samochodu. Każda naprawa powypadkowa jest czynnikiem obniżającym atrakcyjność każdego samochodu, powodującym iż taki samochód trudno jest sprzedać, a ewentualni nabywcy fakt naprawy powypadkowej zawsze traktują jako powód do obniżenia ceny sprzedaży. Brak jest więc zasadności twierdzenia, że taka naprawa przyczyni się od zwiększenia wartości samochodu. W ocenie Sądu twierdzenie pozwanego w tym zakresie jest nieracjonalne i niezasadne, sprzeczne z doświadczeniem życiowym. Pozwany nie przedstawiła żadnego dowodu na okoliczność , iż taka naprawa spowoduje wzrost wartości samochodu poszkodowanej. Nie przedstawił dowodu , aby uszkodzone części w wypadku były częściami nieoryginalnymi. Pozwany dokonując likwidację szkody dokonali oględzin samochodu i nie wykazał aby uszkodzony samochód był wcześniej naprawiony i to częściami nieoryginalnymi nie pochodzącymi od producenta. Niezasadnym jest również zarzut , iż umowa przeniesienia wierzytelności nie jest skuteczna wobec pozwanego. Umowa przeniesienia wierzytelności przenosi wszelkie wierzytelności jakie przysługują cedentowi od pozwanego w związku ze szkodą komunikacyjną nr (...) z dnia 22.03.2013r. -§1 umowy k.16akt. Bezspornym jest , iż sprawca szkody ubezpieczony był u pozwanego, a pozwany uznał swoją odpowiedzialność wypłacając odszkodowanie w kwocie 2422,16zł brutto. Nie ulega wątpliwości w ocenie Sądu, iż przenosząc wierzytelność, zbywca wierzytelności przeniósł ja skutecznie wobec pozwanego. Umowa przeniesienia wierzytelności nie wymaga dla swej ważności niewymieniania wszystkich podmiotów odpowiedzialnych za daną wierzytelność.

Sąd zważył co następuje:

Bezspornym w sprawie jest odpowiedzialność pozwanego za szkodę wyrządzoną przez sprawcę wypadku. Sprawca posiadał ważną polisę OC, potwierdzającą zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Stosownie co do treści art. 822 K.C. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony. Podmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego szkody wyrządzone osobom trzecim. Obowiązek świadczenia ubezpieczyciela art. 805 k.c. wynikający z umowy ubezpieczenia OC – art. 822 k.c. aktualizuje się w razie wystąpienia stanu odpowiedzialności cywilnej ubezpieczającego objętej treścią stosunku ubezpieczenia. Obowiązek świadczenia ubezpieczyciela umowy ubezpieczenia umowy OC powstaje z chwilą powstania stanu odpowiedzialności cywilnej jego kontrahenta bez względu na to czy dokonał on już jego naprawy wyrządzonej osobie trzeciej szkody, a nawet czy w ogóle zamierza ją naprawić. Zgodnie z treścią art. 822 §4 k.c. uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia OC może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. Przez uprawnionego do odszkodowania należy rozumieć poszkodowanego. W niniejszej sprawie uprawnionym jest powód, ponieważ nabył on wierzytelność od poszkodowanej wypadkiem B. C. (2). Poszkodowana poniosła szkodę na skutek winy kierowcy, który ubezpieczony był u pozwanego z tytułu odpowiedzialności cywilnej OC. Koszt naprawy wynosi 9726,91 zł brutto. Sąd uznał, iż należy uwzględnić wariant opinii biegłego uwzględniający koszty naprawy przy zastosowaniu cen części oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu oraz średnich stawek roboczogodziny w wysokości 100 zł. – wariant 1. W ocenie Sądu pozwoli to na naprawę samochodu przywracającą jego do stanu technicznego sprzed wypadku. Pozwany wypłacił do tej pory kwotę 2422,16 zł. Do zapłaty pozostaje więc kwota 7304,75 zł i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego. Powód nabył wierzytelność z tytułu odszkodowania na podstawie umowy przelewu i tym samym na mocy art. 509 §1 i 2 k.c. przejął wszelkie prawa związane z wierzytelnością. O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z art. 481 §1 i 2 k.c. .

Mając powyższe należy uwzględnić Sąd orzekł jak w pkt. 1 W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo. Powód wygrał proces w 99/78% wobec powyższego Sąd obciążył pozwanego w całości kosztami postępowania zgodnie z art. 100 zdanie 2 k.p.c.

SSR Jan Matecki